

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617205975
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4617205975.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobkyne: C. P., nar. XX.XX.XXXX, W. XXX/X, XX XXX S., proti žalovanému: Alektum, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 44 721 587, zastúpená Hudec s.r.o. so sídlom v Bratislave, Lazaretská 23, IČO : 36 855 260, o zaplatenie 727,09 eura s príslušenstvom, o žalobe na povolenie obnovy v spore pôvodne vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/165/2015, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany č.k. 8C/36/2017-43 zo dňa 18.októbra 2017 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením odmietol žalobu žalobkyne na obnovu konania, vedeného na súde pod pôvodnou sp. zn. 5C/165/2015, ktorá bola doručená súdu dňa 09.10.2017. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami ust. § 397 a 398 a nasl., § 400, § 403 ods. 1, 2, § 405, § 406, § 409, § 410 a § 413 ods. 1 písm. a) a ods. 2 CSP ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu na základe čoho dospel k záveru, že žalobu žalobkyne na obnovu konania je treba odmietnuť. Poukázal na obsah podanej žaloby na obnovu konania, ktorú dňa 09.10.2017 doručila žalobkyňa na súd prvej inštancie. Žalobkyňa v nej uviedla, že pôvodné konanie bolo vedené pod sp. zn. 5C/165/2015, v ktorom súd vydal dňa 21.04.2015 platobný rozkaz č. k. 5C/165/2015-18 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.05.2015. Podanú žalobu na obnovu konania odôvodnila tým, že platobným rozkazom č.k. 5C/165/2015 -18 zo dňa 21.04.2015 jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 727,09 eura s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 727,09 eura od 02.03.2012 do zaplatenia, inkasné poplatky vo výške 25 eura, náhradu trov konania vo výške 45 eur a trovy právneho zastúpenia 143,61 eura alebo podať proti platobnému rozkazu odpor. Zároveň uviedla, že pri podávaní návrhu na vydanie predmetného platobného rozkazu žalovaný nerešpektoval právne predpisy a podal návrh na vydanie platobného rozkazu v rozpore so zákonom. Podľa žalobkyne žalovaný neuviedol relevantný dôkaz o dlžnej sume, žiadny výpis od jeho právneho predchodcu - OTP banky, ani žiadny iný dôkaz na preukázanie svojho nároku čo do výšky a dôvodu. Bránila sa tým, že ako spotrebiteľka bola uvedená do omylu, a pri prípadnom odpore mala uhradiť súdny poplatok, na ktorý nemala peniaze. Podľa žalobkyne sa mal súd v konaní zaoberať aj ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a ust. § 299 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého, súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná.

4. Súd prvej inštancie po prejedaní veci dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene, pretože nebola podaná v lehote troch mesiacov, odkedy sa žalobkyňa mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohla uplatniť. Uvedená 3-mesačná lehota plynula žalobkyňi odo dňa doručenia platobného rozkazu žalobkyňi a uplynula dňa 27.07.2015. Vychádzal z toho

záveru, že žalobkyňa mohla všetky skutočnosti, ktoré uvádzala v žalobe o obnovu konania namietat' už v odpore, ktorý mohla podať platobnému rozkazu v pôvodnom konaní vedenom sp. zn. 5C/165/2015, pričom právo na podanie opravného prostriedku žalobkyňa nevyužila. Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia ďalej konštatoval, že žalobkyňa odôvodnila povolenie obnovy konania právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. upravujúcou povinnosť orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offa skúmať premlčanie uplatňovaného nároku. Predmetná právna úprava platila už v čase vydania platobného rozkazu, bola zverejnená v Zbierke zákonov SR. O všetkom, čo je v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa týka, pričom domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná.

5. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že platobný rozkaz vydaný v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 5C/165/2015 bol žalobkyňi doručený do vlastných rúk dňa 27.04.2015, a teda od tohto dňa mohla žalobkyňa uplatniť vyššie uvádzané dôvody (ktorými odôvodňuje povolenie obnovy konania), a to už podaním odporu proti platobnému rozkazu, čo však neurobila. Preto nemožno márne uplynutie lehoty na podanie odporu nahrádzať žalobou na obnovu právoplatne skončeného konania, keď všetky, prípadne možné relevantné dôvody uvádzané v žalobe na obnovu konania, mohla žalobkyňa uplatniť už v odpore proti platobnému rozkazu. Súd ďalej poukázal na novú právnu úpravu v ust. § 397 CSP, účinnú od 01.07.2016, ktorá explicitne ustanovuje, že skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sa majú týkať strán a predmetu pôvodného konania (ust. § 397 písm. a) CSP), a má ísť o dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môže privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci (ust. § 397 písm. b) CSP). S poukazom na tieto závery žalobu na obnovu konania odmietol.

6. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie podľa ust. § 365 CSP v celom rozsahu. Vytýkala súdu prvej inštancie, že v napadnutom uznesení neprihliadal na skutočnosť, že žalovaný v podaní žalobného návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 27.03.2015, ktorý bol doručený súdu dňa 31. 03. 2015, nerešpektoval právne predpisy a podal návrh na vydanie platobného rozkazu v rozpore so zákonom. Bránila sa tým, že ako spotrebiteľ bola súdom uvedená do omylu, a to v poučení platobného rozkazu o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanie odporu. Zároveň poprela tvrdenie súdu, že obnova konania je podaná oneskorene, a to s odkazom na ust. § 403 ods. 1 a 2 CSP, pretože o dôvode obnovy konania sa dozvedela až dňa 29.09.2017 zo súdneho rozhodnutia, ktoré bolo vydané v jej prospech. V dôvodoch odvolania zároveň poukázala na porušenie článku 144 Ústavy SR s tým, že konanie súdu prvej inštancie nemožno považovať za nezávislé, keďže súd vydal platobný rozkaz v rozpore so zákonom a podmienil podanie odporu proti platobnému rozkazu zaplacením finančnej čiastky. Na základe uvedeného žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnuté uznesenie súdu považuje za vecne správne a odvolanie žalobkyne za nedôvodné. Zdôraznil, že základnou podmienkou pre obnovu konania je dodržanie lehôt, pričom sa stotožnil s tvrdením súdu, že žaloba bola podaná oneskorene, a preto nebolo potrebné sa vyjadrovať bližšie k predkladanej argumentácii žalobkyne. Nesúhlasil s argumentáciou žalobkyne o nesprávnom poučení zo strany súdu a zároveň konštatoval, že žalobkyňa mala možnosť podať odpor proti platobnému rozkazu a následne žiadať o oslobodenie od súdneho poplatku z dôvodu materiálnej núdze. Uviedol, že ani z odvolania žalobkyne nie je jasné, ktoré zmluvné podmienky k predmetnej úverovej zmluve by mali byť neprijateľnými. Záverom odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 8C/36/2017 zo dňa 18.10.2017 ako vecne správne potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení na vyjadrenie žalovaného na jej odvolanie, ktoré bolo doručené súdu dňa 22.12.2017, poprela tvrdenia žalovaného a poukázala na ust. § 403 ods. 1 a 2 CSP, pričom opätovne uviedla, že nedošlo k zmeškaniu lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Zároveň uviedla príkladom neprijateľné podmienky úverovej zmluvy, ktorú uzatvorila so žalovaným.

9. Žalovaný v ďalšom vyjadrení v zmysle ust. § 373 CSP zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach týkajúcich sa zmeškania zákonnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania a tiež neprijateľných zmluvných podmienok obsiahnutých v úverovej zmluve.

10. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (ust. § 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (ust. § 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (ust. § 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podaním doručeným súdu dňa 09.10.2017 domáhala, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod. sp. zn. 5C/165/2015. Žalobu

odôvodnila tým, že sú tu skutočnosti, ktoré žalobkyňa bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a tieto skutočnosti môžu žalobkyni privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v preskúmvanej veci správne zistil skutkový stav veci a zároveň správne rozhodol, keď dospel k záveru, že žalobu žalobkyne na obnovu konania je treba ako oneskorene podanú odmietnuť.

13. Podľa ust. § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov od kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

14. Podľa ust. § 403 ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

15. Podľa ust. § 404 CSP, za splnenia podmienok podľa ust. § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak:

a) § ust. 404 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) § ust. 404 písm. b) ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,

c) § ust. 404 písm. c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

16. Podľa ust. § 405 CSP odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

17. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa ust. § 397 CSP. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

18. Zákon stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie tohto návrhu je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je 3-ročná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia; po uplynutí 3-ročnej lehoty môže byť návrh na obnovu podaný len v prípadoch uvedených v ust. § 404 CSP. Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť.

19. Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná; žalobe na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je medzi iným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy.

20. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie odmietol žalobu na obnovu konania z dôvodu, že bola oneskorene podaná. Dodržanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je jednou z objektívnych podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania. V CSP je upravená subjektívna lehota troch mesiacov (ust. § 403 ods.2 CSP), v rámci ktorej možno podať žalobu na obnovu konania a začína plynúť od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Subjektívna lehota je limitovaná objektívnou trojročnou lehotou (ust. § 403 ods.2 CSP), ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správne uviedol, že v konaní, ktorého obnovu žalobkyňa navrhuje bolo rozhodnuté platobným rozkazom č.k. 5C/165/2015 - 18 zo dňa 21.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.05.2015. Uvedený platobný rozkaz spolu s návrhom na začatie konania boli podľa pripojenej doručky, žalobkyni doručené do vlastných rúk dňa 27.04.2015. Proti platobnému rozkazu žalobkyňa odpor nepodala. Z návrhu na začatie konania ako aj z vydaného platobného rozkazu sa žalobkyňa mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania už dňa 27.04.2015, kedy jej boli tieto listiny

doručené. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne v podanom odvolaní, že o dôvode obnovy konania sa mohla dozvedieť až dňa 29.09.2017, kedy bolo vydané súdne rozhodnutie v jej prospech, ktorým súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného na základe zmluvy o úvere. Ust. § 403 CSP totiž nevyžaduje vedomosť žalobcu o dôvodoch obnovy ale postačuje iba možnosť dozvedieť sa dôvody obnovy zároveň prihladajúc na všetky okolnosti a pomery. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa mala možnosť sa o dôvodoch obnovy konania dozvedieť nielen z doručeného návrhu na vydanie platobného rozkazu a z vydaného platobného rozkazu. Žalobkyňa sama k žalobe pripojila fotokópiu Odpovede na žiadosť, z ktorej nie je možné zistiť dátum, kedy bola táto listiny napísaná, a ktorou reagovalo na jej žiadosť ešte zo dňa 18.11.2016 adresovanú Ministerstvu spravodlivosti, Centrum právnej pomoci (č.l. 5 až 9 spisu). Z tejto odpovede bezpečne vyplýva, že už dňa 18.novembra 2016 žalobkyňa písomne požiadala Ministerstvo spravodlivosti SR o posúdenie Zmluvy o poistenom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zo dňa 28.08.2009 z hľadiska spotrebiteľských práv. Z uvedeného je zrejmé, že už v čase podania tejto žiadosti, predmetom ktorej bolo posúdenie zmluvy o úvere zo dňa 28.08.2009 uzatvorenej s OTP Bankou sa žalobkyňa mohla o dôvode obnovy konania dozvedieť. O tomto závere svedčí aj obsah Návrhu žalobkyne na zastavenie exekúcie zo dňa 06.10.2017, ktorého fotokópiu žalobkyňa v konaní predložila (č.l. 22 spisu). V tomto podaní žalobkyňa uviedla: „Na jeseň roku 2016 nastal skutočnosť, ktorá mi v čase obdržania platobného rozkazu nebola známa a to, že mám ako spotrebiteľ práv brániť sa proti neprijateľným podmienkam v spotrebiteľských zmluvách a proti nekalým praktikám“. Aj toto vyjadrenie žalobkyne preukazuje, že o dôvode povolenia obnovy sa mohla dozvedieť najneskôr dňa 18.11.2016 teda v čase spísania žiadosti, o posúdenie Zmluvy o rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zo dňa 28.08.2009 adresovanú Ministerstvu spravodlivosti SR. Žalobkyňa doručila súdu prvej inštancie žalobu na obnovu konania súdu prvej inštancie až dňa 09.10.2017, vzhľadom k vyššie uvedenému je potom zrejmé, že táto bola podaná až po uplynutí 3-mesačnej subjektívnej lehoty, ktorá márne uplynula najneskôr dňa 18.02.2017. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nezistil žiadne dôvody pre povolenie obnovy konania v tejto veci ani z dôvodov uvedených v ust. § 404 CSP. Dodržanie subjektívnej lehoty na povolenie obnovy konania bola povinná v konaní preukázať žalobkyňa, pričom z listín, ktoré v tomto konaní predložila takýto záver nevyplýva, práve naopak je z nich možné usúdiť, že žalobu na obnovu konania podala po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej subjektívnej lehoty. Žalobkyňa v konaní nepredložila súdne rozhodnutie, od ktorého odvodzuje začiatok plynutia subjektívnej lehoty a vedomosti o dôvodoch pre povolenie obnovy konania a ani žiadne iné listiny, z ktorých by bolo možné takéto tvrdenia žalobkyne vyvodiť. Keďže odpustenie zmeškania zákonných lehôt predpísaných CSP na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné (ust. § 404 CSP) súd prvej inštancie správne postupoval, keď žalobu na obnovu konania odmietol ako oneskorene podanú. V podanom odvolaní žalobkyňa namietala aj nesprávnosť postupu súdu v rozkaznom konaní ako aj nesprávnosť rozhodnutia súdu o poplatkovej povinnosti spojenej s podaním odporu, pričom zároveň poukázala na čl. 144 Ústavy SR. K týmto dôvodom odvolania sa odvolací súd nepovažoval za potrebné vyjadriť, pretože nijako nie sú spôsobilé zmeniť záver súdu o počiatku plynutia a márnom uplynutí subjektívnej lehoty na podanie žaloby o povolenie obnovy konania.

21. S poukazom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol o odmietnutí žaloby žalobkyne na obnovu konania z dôvodu oneskorene podanej žaloby, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods.1 CSP potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (ust. § 262 ods. 1 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (ust. § 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (ust. § 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (ust. § 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (ust. § 429 ods. 1 CSP).